

καὶ αὐτὴν νομοφύλακα τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ εἶναι, καὶ ἔξετάζειν δὲ, ὅταν δόξῃ αὐτῇ, τὰ σκεύη, ὡςπερ δὲ φρούρωρχος τὰς φυλακὰς ἔξετάζει, καὶ δοκιμάζειν, εἰ καλῶς ἔκαστον ἔχει, ὡςπερ ἡ βούλη ἴππους καὶ ἵππέας δοκιμάζει, καὶ ἐπαινεῖν δὲ καὶ τιμῆν, ὡςπερ βασίλισσαν, τὸν ἄξιον ἀπὸ τῆς παρούσης δυνάμεως⁴⁶, καὶ λοιδορεῖν καὶ κολάζειν τὸν τούτων δεδμενον. Πρὸς δὲ τούτοις ἐδίδασκον αὐτὴν, ἔφη, ὡς οὐκ ἂν ἀγθοίτο δικαίως, εἰ πλείω αὐτῇ πράγματα προστάττω ἢ τοῖς οἰκέταις περὶ τὰ κτήματα, ἐπιδεικνύων, ὅτι τοῖς μὲν οἰκέταις μέτεστι τῶν δεσποσύνων χρημάτων τοσοῦτον, ὃσον φέρειν ἡ θεραπεύειν ἡ φυλάττειν, χρῆσθαι δὲ οὐδὲν αὐτῶν ἔξεστιν, ὅτῳ ἂν μὴ δῷ δὲ κύριος⁴⁷ δεσπότου δὲ ἀπαντά ἔστιν ὃ ἂν βούληται ἔκαστα χρῆσθαι. ὅτῳ οὖν καὶ σωζομένων μερίστη ὄντος καὶ φθειρομένων μερίστη βλάβη, τούτῳ καὶ τὴν ἐπιμέλειαν μάλιστα προσκουσταν ἀπέφαινον. Τί οὖν; ἔφην, ἐγώ, ὃ ἰσχόμαχε, ταῦτα ἀκούσκας ἡ γυνή πώς σοι ὑπήκουε; Τί δὲ, ἔφη, εἰ μὴ εἴπερ γέ μοι, ὃ Σώκρατες, ὅτι οὐκ ὁρθῶς γιγνώσκοιμι, εἰ οἰστι μην χαλεπὰ ἐπιτάττειν διδάσκων, ὅτι ἐπιμελεῖσθαι δεῖ τῶν ὄντων⁴⁸ χαλεπώτερον γάρ ἂν, ἔφη φάναι, εἰ αὐτῇ ἐπέταττον ἀμελεῖν τῶν ἔκυτῆς ἢ εἰ ἐπιμελεῖσθαι δεήσει τῶν οἰκείων ἀγαθῶν. Πεφυκέναι γάρ δοκεῖ, ἔφη, ὡςπερ καὶ τέκνιν ὁδὸν τὸ ἐπιμελεῖσθαι τῇ σώφρον τῶν ἔκυτῆς ἢ ἀμελεῖν, οὕτω καὶ τῶν κτημάτων, ὅσα ἵδια ὄντα εὐφράζει, ἥδιον τὸ ἐπιμελεῖσθαι νομίζειν ἔφη εἶναι τῇ σώφρον τῶν ἔκυτῆς ἢ ἀμελεῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Συνεθούλευον δὲ αὐτῇ μὴ δουλικῆς φειν καθῆσθαι, ἀλλὰ σὺν τοῖς θεοῖς πειρᾶσθαι δεσποτικῶς, πρὸς μὲν τὸν ἴστὸν προστάσαν ὅτι μὲν βέλτιον ἀλλοῦ ἐπίσταιτο ἐπιδιδάξαι, ὅτι δὲ χειρὸν ἐπιμαθεῖν ἐπισκέψοιμι δὲ καὶ σιτοποιὸν, παραστῆναι δὲ καὶ ἀπομετρούση τῇ ταμίᾳ, περιελθεῖν δὲ ἐπισκοπούμενην καὶ εἰ κατὰ χώραν ἔχει ἦν δεῖ ἔκαστα⁴⁹. Ταῦτα γάρ ἐδόκει μοι ἀμάρτια ἐπιμέλεια εἶναι καὶ περίπατος. Ἀγαθὸν δὲ ἔφην εἶναι γυμνάσιον καὶ τὸ δεῦσαι καὶ μάζαι, καὶ ἱμάτια καὶ στρώματα ἀνασεῖσαι καὶ συνθεῖναι γυμναζομένην δὲ ἔφην οὕτως ἀν καὶ ἐσθίειν ἥδιον καὶ ὑγιαίνειν μελλονταν καὶ εὐχρωτέραν φαίνεσθαι τῇ ἀληθείᾳ καὶ ὅψις⁵⁰ δὲ, διόταν ἀνταγωνιζηται διακόνῳ καθηρωτέρα οὖσα πρεπόντως τε μᾶλλον ἡμ. φιεσφένη, κινητικὸν γίνεται, ἄλλως τε καὶ διόταν τὸ ἔκουστα χαρίζεσθαι προσῆ ἀντὶ τοῦ ἀναγκαζομένην ὑπηρετεῖν.

46) Ὅσον τὸ κατὰ δύναμιν, ἐκ τῶν ἐνόντων. 47) Εἰ ἔκαστα ἔχει (κεῖνται) κατεχώραν ἦν δεῖ. 48) Καὶ τὸ θέμα δὲ τοῦτο, δηλαδὴ ὑπόταν κτλ., γίνεται παρακινητικὸν πρὸς τὸ φιλεῖσθαι μᾶλλον αὐτὴν πρὸς τοῦ ἀνδρός.